

SCENARIUSZ ZAJĘĆ

„Mój języczek wędrowniczek”

Agnieszka Mierzwińska,
Patrycja Niekrasz - Bagnicka

LIDER PROJEKTU

Śląska Wyższa Szkoła Zarządzania
im. gen. Jerzego Ziętka w Katowicach

PARTNER PROJEKTU

GMINA ŻARKI

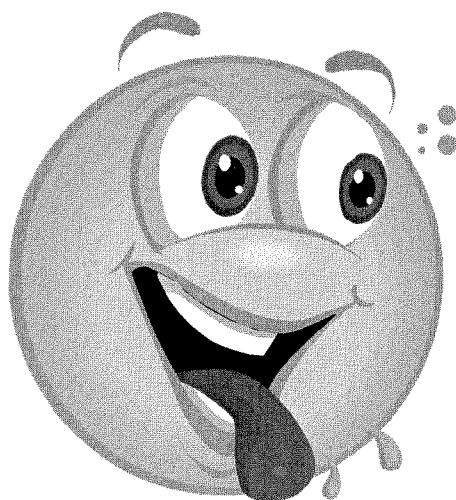

PROJEKT „PRAKTYKA CZYNI MISTRZA!” JEST WSPÓŁFINANSOWANY ZE ŚRODKÓW UNII EUROPEJSKIEJ
W RAMACH EUROPEJSKIEGO FUNDUSZU SPOŁECZNEGO

Biuro Projektu: „Praktyka czyni mistrza!”
Śląska Wyższa Szkoła Zarządzania im. Gen. Jerzego Ziętka w Katowicach
ul. Krasińskiego 2, II p, p. 216, tel. **603600289** lub **601328361**
e-mail: pcm@swsz.katowice.pl lub pcm.promocja@swsz.katowice.pl

**PROJEKT EDUKACYJNY
„MÓJ JĘZYCZEK WĘDROWNICZEK”**

**PRZEDSZKOLE MIEJSKIE NR 5 W BĘDZINIE
REALIZOWANY W GRUPIE DZIECI
CZTEROLETNICH**

PROJEKT OPRACOWAŁY:

mgr Agnieszka Mierzwińska- nauczycielka wychowania przedszkolnego,
mgr Patrycja Niekrasz- Bagnicka- logopeda, oligofrenopedagog.

WPROWADZENIE

Prawidłowy rozwój mowy dziecka rządzi się swoimi prawami. Przebiega określonymi etapami, które mają swoje charakterystyczne cechy i określony czas pojawiania się.

Dzieci rozpoczynające naukę szkolną powinny już wymawiać wszystkie głoski, budować logiczne, poprawne pod względem gramatyki i składni zdania. Ich mowę powinien cechować właściwy akcent, rytm i melodia. Jednakże nie u wszystkich dzieci rozwój mowy przebiega harmonijnie i według przyjętych norm. Są dzieci, u których zauważamy nieprawidłowości w rozwoju mowy, jej zaburzenia, dlatego bardzo ważna jest terapia logopedyczna na szczeblu edukacji przedszkolnej.

Często dzieci nie są w stanie sprostać społecznym, emocjonalnym i poznawczym wymaganiom. Ta trudna sytuacja nie sprzyja ich rozwojowi.

Opracowany projekt edukacyjny wychodzi naprzeciw dzieciom mającym tego rodzaju trudności. Przeznaczony jest dla dzieci w wieku przedszkolnym.

GLÓWNE CELE PROJEKTU:

Symulowanie prawidłowego rozwoju mowy dziecka, kształtowanie umiejętności prawidłowej wymowy, porozumiewania się, rozwijanie kultury słowa potocznego i artystycznego to nadrzędne cele tego projektu.

Realizacja tych celów wspomagana jest poprzez usprawnianie motoryki narządów artykulacyjnych, wyrabianie sprawności i precyzji ruchów oddechowych, rozwijanie słuchu fonematycznego. Istotnym elementem programu jest wzmacnianie poczucia własnej wartości dziecka oraz kształtowanie umiejętności współdziałania w grupie.

Realizacja założonych celów jest możliwa tylko przy świadomej i pełnej zaangażowania postawie rodziców. W związku z powyższym działania logopedyczne, które obejmują dzieci są prowadzone równolegle z uświadamianiem rodziców w zakresie profilaktyki logopedycznej.

Zajęcia mają charakter zabawowy i będą odbywać się dwa razy w miesiącu w roku szkolnym 2014/2015.

Zajęcia wymagają przygotowania od rodziców zestawów do ćwiczeń oddechowych i zabaw logopedycznych (piórka do dmuchania, piłeczki pingpongowe, małe lusterka, chusteczki higieniczne, słomki do picia).

W skład projektu wchodzi pięć zestawów ćwiczeń, których elementy pojawiać się będą na każdych zajęciach. Należą do nich:

1. Ćwiczenia usprawniające narządy artykulacyjne i koordynujące funkcje oddechowe- celem ich jest wypracowanie zręcznych i celowych ruchów języka, warg i podniebienia, wyrobienie czucia położenia poszczególnych narządów mowy oraz uregulowanie oddechu, wydłużenie fazy wydechowej, a także zapobieganie takim zjawiskom jak np.: arytmia oddechowa.
2. Ćwiczenia rozwijające percepcję słuchową- mają one na celu postrzeganie, różnicowanie i kojarzenie wzorców słuchowych, rozwijanie wrażliwości słuchowej oraz zainteresowania dźwiękami.
3. Ćwiczenia korygujące nieprawidłowe nawyki oraz usprawniające proces jedzenia i picia- główny cel to korekcja nieprawidłowych nawyków dotyczących ułożenia narządów artykulacyjnych oraz wdrażanie do prawidłowego gryzienia, żucia i połykania.
4. Ćwiczenia rozwijające ekspresję słowną i poszerzające zasób leksykalny- mają na celu rozwijanie aktywności komunikacyjnej, zwrócenie uwagi na korzyści płynące z porozumiewania się oraz bogacenie słownika biernego i czynnego.
5. Ćwiczenia obejmujące wywoływanie i utrwalanie prawidłowego wzorca artykulacyjnego- ich celem jest wypracowanie mowy artykułowanej (dostosowanej do poziomu rozwoju dzieci) oraz korygowanie nieprawidłowych wzorców artykulacyjnych.

Zajęcia prowadzone w ramach projektu będą obejmowały ćwiczenia z każdego zestawu. Podsumowaniem będą zeszyty do pracy dziecka w domu.

Metody pracy: opowiadanie, pokaz

Formy pracy: indywidualna, grupowa

Środki dydaktyczne: zestawy ćwiczeń logopedycznych, płyta CD do ćwiczeń dźwiękonaśladowczych, płyta CD do ćwiczeń słuchowych, stojaki do dmuchania, wiatraczki, bańki mydlane, kukiełka- biedronka.

REALIZOWANE TREŚCI.

USPRAWNIANIE NARZĄDÓW ARTYKULACYJNYCH.

Przykłady ćwiczeń języka:

- wysuwanie języka na zewnątrz i cofanie w głąb przy bardzo szeroko otwartej jamie ustnej;
- oblizywanie wargi dolnej i górnej;
- dotykanie czubkiem języka górnych i dolnych zębów przy maksymalnym opuszczeniu szczęki dolnej;
- mlaskanie czubkiem języka;
- unoszenie i opuszczanie tyłu języka; przód języka opiera się o dolne zęby, tył języka wykonuje rytmiczne ruchy, podnosząc się i opuszczając na dno jamy ustnej;
- zabawa „Język na defiladzie”: mówimy dzieciom, że język wędruje na defiladzie: raz- czubek języka na górną wargę, dwa –czubek języka do lewego kącika ust, trzy – czubek języka na dolną wargę, cztery – czubek języka do prawego kącika ust. Ruchy muszą być energiczne i zdecydowane.

Ćwiczenia usprawniające wargi i policzki:

- zaokrąglanie i spłaszczanie warg przy zwartych szczękach;
- cmokanie;
- wymawianie samogłosek ustnych przy zwartych szczękach;
- nadymanie policzków;
- nadymanie policzków na zmianę lewego i prawego;
- zabawa „Mim”: nauczyciel wymawia samogłoskę z udziałem głosu, a następnie bez udziału głosu. Dziecko rozpoznaje głoskę, a następnie głośno ją powtarza.

Ćwiczenia podniebienia miękkiego:

- chrapanie na wdechu i wydechu;
- kaszlanie przy wysuniętym na zewnątrz jamy ustnej języku;
- zabawa „Leniuszek”: dzieci obrazują ziewanie kilkakrotnie opuszczając dolną szczękę i powoli unosząc ją ku górze, język leży nieruchomo na dnie jamy ustnej. Nauczyciel opowiada historię chłopca, który nic nie chciał robić tylko się nudził i ziewał. Dziecko, kiedy usłyszy, że chłopiec ziewa demonstruje tę czynność;
- zabawa „Chory miś”: dziecko demonstruje czynności, które wykonuje chory miś – kaszle, połyka lekarstwa, płucze gardło, zasypia i chrapie.

USPRAWNIANIE SŁUCHU FONEMATYCZNEGO

Przykłady ćwiczeń:

- różnicowanie głosów z otoczenia;
- logopeda wypowiada naprzemiennie np. s – sz –s – sz , kiedy dziecko słyszy s klaszcze w dłonie;
- logopeda wypowiada dźwięk poprawny i niepoprawny, dziecko kiedy usłyszy poprawny dźwięk wrzuca klocek do pudełka;
- logopeda nazywa pary obrazków (klika razy), następnie dziecko identyfikuje usłyszany wyraz z obrazkiem;
- zabawa „Pan Pytalski”: Pan Pytalski miał przyjaciół: sz, s, ż, z, cz, c. W poniedziałek umówił się z przyjacielem sz. Wstał rano i zapomniał, z kim się umówił. Logopeda zadaje pytanie, a dziecko odpowiada „Czy ja się umówiłem z przyjacielem cz?”;
- zabawa „Pożar”: wybuchł pożar, przyjechali strażacy gasić ogień. Woda szumiała szszszsz, a pożar syczał ssssss.;
- Dziecko naśladuje dźwięki wydawane przez wodę i gaszony pożar;
- Logopeda wypowiada ciąg dźwięków ssssssszszszszsssssszszs, dziecko kiedy usłyszy dźwięk sz klaszcze w dłonie.

WYRABIANIE SPRAWNOŚCI I PRECYZJI RUCHÓW ODDECHOWYCH

Ćwiczenia oddechowe:

- zdmuchiwanie papieru z gładkiej powierzchni, potem z chropowatej;
- rozdmuchiwanie kaszy, ryżu, soli na powierzchni chropowatej;
- robienie baniek mydlanych;
- „Tańcząca świeca” – dmuchanie na płomień świecy tak, żeby drgał, ale nie zgaś;
- za pomocą słomki chwytywanie i przenoszenie w inne miejsce lekkich przedmiotów np. papierków, waty;
- zabawa „Wyścig łódek”: do miski wypełnionej wodą wkładamy łódkę, którą dziecko przedmucha na drugi koniec;
- zabawa Mecz ping-ponga: piłeczkę kładziemy na środku stolika. Po obu stronach są dzieci, w takiej pozycji by usta miały na powierzchni stolika. Lekko dmuchają w piłeczkę, tak by przechodziła od jednego dziecka do drugiego. Druga wersja: dmuchamy na piłeczkę silnie starając się wbić gola przeciwnikowi (bramki z klocków);
- zabawa „Huśtamy zabawkę”: dziecko leży na plecach, a na brzuchu ma położoną pluszową zabawkę. Huśta ją przy pomocy oddechu. Aby zabawka nie spadała, oddech musi być wolny i równy.

TERAPIA LOGOPEDYCZNA

- wywoływanie głósłki;
- utrwalenie głósłki w izolacji;
- utrwalenie głósłki w sylabie;
- utrwalenie głósłki w wyrazie;
- utrwalenie głósłki w zdaniu;
- różnicowanie nieprawidłowo i prawidłowo brzmiących głósłek;
- automatyzacja głósłki.

Ćwiczenia z dziećmi jękającymi się:

- prawidłowe oddychanie;
- rozluźnianie napięcia mięśni narządów mowy poprzez relaks;
- regulacja tempa i rytmu mowy.

WSPÓŁPRACA Z RODZICAMI I WYCHOWAWCĄ DZIECKA

- zapoznanie z harmonogramem terapii dziecka;
- zapoznanie ze sposobami wykonywania ćwiczeń;
- szkolenia.

INTEGROWANIE Z GRUPĄ RÓWIEŚNICZĄ

- wzmacnianie poczucia własnej wartości dziecka;
- zabawy integracyjne.

PROCEDURA OSIĄGANIA CELÓW

Realizacja projektu edukacyjnego powinna być poprzedzona wnikliwymi badaniami logopedycznymi, wywiadem z rodzicami, a w szczególnych przypadkach badaniami specjalistycznymi.

Stosując odpowiednie metody pracy i środki dydaktyczne oraz kierując się stosownymi zasadami pracy korekcyjnej będą realizowane zamierzone cele i treści edukacyjne. Jednakże poziom osiągniętych celów w dużej mierze zależał będzie również od zaangażowania ze strony środowiska rodzinnego. Aby mówić o pełnym sukcesie konieczne są codzienne ćwiczenia, dlatego rodzice powinni być zapoznani z harmonogramem terapii swojego dziecka oraz ze sposobem wykonywania zaleconych ćwiczeń.

Bardzo przydatna może okazać się również współpraca z nauczycielem z grupy dziecka, zwłaszcza, jeśli jest to dziecko o niskim poczuciu własnej wartości. Włączanie dziecka do zabaw z rówieśnikami, przydzielanie zadań, realizacja, których wymaga kontaktu z kolegami mogą pomóc w odzyskaniu przez niego pewności siebie oraz przyczynią się do integracji się z grupą.

Podejmowane działania logopedyczne niewątpliwie pomogą dzieciom w prawidłowym kształtowaniu się ich mowy. Przyczynią się jednocześnie, iż kontakt słowny z otoczeniem będzie powodem do radości.

Podpis dyrektora:

Podpis nauczyciela: